

ropörtaj*

Mehmet Karaman Kimdir?

1964 yılında Adana'da doğdum. İlk, orta ve lise öğrenimimi bu şehirde yaptım. Resme ilgin ilkokul yıllarında başladı diyebilirim. Esaslı bir Teksas, Tarkan, Zagor, okuru olduğumu anımsıyorum! Resim dersinden hep iyi notlar alırdım, ama daha çok çizgi romanlar büyük esin kaynağım olurlardı. Sanırım, kurşun kalemle çizip, yayınlanması için bir gazeteye gönderdiğim, çizgi roman denemem olmuştü.

Karikatür'e ve İllustrasyon'a karşı ilginiz olduğunu nasıl anladınız?

O yıllarda resim yapmanın bir meslek olacağı hiç aklımdan geçmemisti! Gazi Üniversitesi Resim Bölümü'ne girişim bile üniversite yaşamına olan özentimden dolayı olmalı. Belki de Ankara'da, gazetecilikte okuyan, o güzel kızın tatillerde Adana'ya gelip anlattıkları ayarttı beni! Beş parasız böyle bir maceraya atılmak, kalkıp Ankara'ya gitmek! Bu arada ilk okuma turlarına da başlamış bulunuyordum: Simone de Beauvoir, Richard Bach, Hermann Hesse, Sait Faik, Anton Çehov, Friedrich Dürrenmatt, Dostoyevski vs..

http://vsmagazin.com/phpmag/Main.php?MagID=2&MagNo=4

VS Magazin

bilgi açığından olacak bir an önce çok şey öğrenmek istemiştim! Artık ne anladım, bütün o kitaplardan! O zamanlar Girgır Dergisi'ne göndermiştim çizdiklerimi. Öğretmenlerimiz, karikatüre bulaşmayın, deseniniz bozulur diye kızıyorlardı. Bir anlamda haklıydılar kaygılanmakta. Yanlış eğilimlerle ilerde istahımız kapanabilir, tamamıyla resimden kopabiliriz.

Örnek Alağınız Sanatçılar Var mı?

İyi illüstrasyonları severim, hele Mengü Ertel afişlerini severim.

Amatörlükten profesyonel yaşama seçtiniz nasıl oldu?

Kendi işlerinin iyi olduğuna, kendisini içtenlikle ikna edebilen çizer, profesyonelliğe ilk adımını atmıştır. Ama illüstrasyon alanını düşünerek ne zaman profesyonel olacağım diye beklenmez. İyi çizimler bir sekiliyle izleyicisine ulaşır! Bu gün, teknoloji sayesinde izleyici sanatsal değeri yüksek olan birçok görsele çok ucuza ulaşabiliyor, adı sani bilinmeyen harika çalışmalara. Emegin karşılığını bulması anlamında daha çözülmemiş çok şey var.

106/107

http://vsmagazin.com/phpmag/Main.php?MagID=2&MagNo=4

VS Magazin

roportaj*

Üslubunuzdan bahsedermisiniz?

Desenler çoğunlukla ticari kazanç kaygısıyla yapılmadığından gönülden kopup gelen çizgiler bir anlamda düş kurma jimlastigidir.

Büyük boyutlarda çizdiğim resimler de saklama ve koruma gibi nednelerle zor oluyordu. Bende A4 boyutlu düş jimlastigini geliştirdim. Cantamda her yere birlikte götürdüğüm renkli ve ispiritolu kalemlerle çalışıyorum. Eski tadında. Çizerken teknik olarak bazı şeyleri göz önüne alırım fakat her zaman elimi yönlendiren bir iç ses var. Onun emirlerine uymayınca çizimler bozuluyor! Teknik olarak suluboya, ekolin tercih ediyorum, bazen de keçeli kalem.

Normal kağıtta keçeli kalem dalgalanma yapmıyor. O yüzden eskiz olarak başladığım çizimler normal kağıtta genellikle keçeli kalem ile renkleniyor, tabii elimdeki renk tonlarıyla..

Örnek alağınız sanatçılar var mı?

Evet, Tullio Pericoli'yı çok severim. En çok da güney manzaralarını, Toskana'yı fonda kullanımını severim. Selvi ağaçları bana Adana ve Çukurova'yı anımsatır. Beni etkileyen çizerler ve yazarlar çok: Selçuk, Gürbüz, Steinberg, Searle, Steadman, Quino, sajtnac, Januszewski, Raul Dufy, Levine vs..
Yazarlardan: Cehov, Shakespeare, Sabahattin Kudret Aksal, Sait Faik

108/109